

Сборник съдебна практика

Съединени дела C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14

Borealis Polyolefine GmbH и др.
срещу
Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft и др.

(Преюдициални запитвания, отправени от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State (Нидерландия) и Tribunale amministrativo regionale per il Lazio)

„Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а, параграф 5 — Метод на разпределение на квоти — Безплатно разпределение на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност“

Резюме — Решение на Съда (втори състав) от 28 април 2016 г.

1. *Съдебно производство — Молба за възобновяване на устната фаза на производството — Молба за представяне на становище по правни въпроси, повдигнати в заключението на генералния адвокат — Условия за възобновяването*

(член 23 от Статута на Съда; член 83 от Процедурния правилник на Съда)

2. *Преюдициални въпроси — Преценка на валидността — Въпрос относно валидността на решение, което не е оспорено на основание член 263 ДФЕС — Жалба в главното производство, подадена от дружество, което явно не е процесуално легитимирано да иска отмяна — Допустимост*

(член 263, четвърта алинея ДФЕС и член 267, буква б) ДФЕС; член 10, параграф 9 и член 15, параграф 4 от Решение 2011/278 на Комисията; член 4 от Решение 2013/448 на Комисията и приложение II към него)

3. *Околна среда — Замърсяване на въздуха — Директива 2003/87 — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Преходен режим за безплатно разпределяне на квоти — Метод на разпределение — Изчисление въз основа на максималното годишно количество на квотите за разпределение — Вземане предвид при определянето на това количество на емисиите от генераторите на електроенергия — Недопустимост*

(член 10а, параграфи 3 и 5 от Директива 2003/87 на Европейския парламент и на Съвета; член 15, параграф 3 от Решение 2011/278 на Комисията)

4. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Текстове, изготвени на различни езици — Еднакво тълкуване — Разлики между текстовете на отделните езици — Контекст и цел на разглежданата правна уредба като основа за позоваване*

5. *Околна среда — Замърсяване на въздуха — Директива 2003/87 — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Преходен режим за безплатно разпределяне на квоти — Метод на разпределение — Изчисление въз основа на максималното годишно количество на квотите за разпределение — Вземане на предвид при определянето на това количество на емисиите, отделяни от инсталации, обхванати от схемата на търговия с квоти преди 2013 г. — Недопустимост*

(член 10а, параграф 5, първа алинея, буква б) от Директива 2003/87 на Европейския парламент и на Съвета и приложение I към нея; член 4 от Решение 2013/448 на Комисията и приложение II към него)

6. *Преюдициални въпроси — Преценка на валидността — Обявяване за невалидни на разпоредби на решение на Комисията относно корекционния коефициент, прилаган от държавите членки с цел определяне на количеството на квотите за емисии на парникови газове за безплатно разпределение — Последици — Ограничаване във времето*

(член 264, втора алинея ДФЕС и член 267 ДФЕС; Директива 2003/87 на Европейския парламент и на Съвета; член 4 от Решение 2013/448 на Комисията и приложение II към него)

7. *Преюдициални въпроси — Преценка на валидността — Обявяване на невалидността на акт на Съюза — Последици — Прилагане по аналогия на член 266 ДФЕС — Задължения на институциите на Съюза — Задължение за предприемане на необходимите мерки за отстраняване на констатираната незаконосъобразност*

(членове 266 ДФЕС и 267 ДФЕС)

8. *Преюдициални въпроси — Преценка на валидността — Обявяване на невалидността на акт на Съюза — Последици — Ограничаване във времето — Изключение в полза на оператор, който е предприел съдопроизводствени действия или равностойни действия за обжалване по административен ред съгласно приложимото национално право*

(член 267 ДФЕС)

1. Вж. текста на решението

(вж. т. 40)

2. Вж. текста на решението

(вж. т. 46, 49, 50 и 58)

3. Изключването на емисиите, отделяни от генераторите на електроенергия, при определянето на максималното годишно количество квоти, следва от член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87 за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, който в това отношение не предоставя никакво право на преценка на Комисията. Всъщност препращането в член 10а, параграф 5 от Директивата към инсталациите, които не са обхванати от параграф 3, трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до инсталациите, които не са нито генератори на електроенергия, нито инсталации за улавяне на CO₂, нито тръбопроводи за пренос на CO₂, нито места за съхранение на CO₂.

Освен това такова асиметрично третиране на емисиите от генератори на електроенергия и от инсталации, които генерират емисии на парникови газове, е в съответствие с основната цел на Директива 2003/87 за защита на околната среда чрез намаляване на емисиите на парникови газове.

(вж. т. 65, 78 и 79)

4. Вж. текста на решението

(вж. т. 90)

5. При установяване на максималното годишно количество квоти, което служи за основа за изчисляването на безплатните квоти за емисии на парникови газове, съгласно член 10а, параграф 5, първа алинея, буква б) от Директива 2003/87 за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността Комисията следва да вземе предвид само емисиите от инсталациите, включени в схемата на Общността от 2013 г. нататък. Поради това тази разпоредба не допуска да се вземат предвид емисиите от дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87 след 2013 г., доколкото тези емисии са отделяни от инсталации, обхванати от схемата за търговия на квоти преди тази дата.

Следователно, тъй като, за да определи максималното годишно количество квоти, което може да се разпределя безплатно, Комисията поне частично е взела предвид емисиите на инсталации, обхванати от схемата на търговия на квоти преди 2013 г., това количество не отговаря на изискванията, произтичащи от член 10а, параграф 5, първа алинея, буква б) от Директива 2003/87, доколкото е твърде високо. Освен това единният коефициент за междусекторна корекция, определен в член 4 от Решение 2013/448 относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от посочената директива, както и в приложение II към него, също противоречи на тази разпоредба. Следователно член 4 от Решение 2013/448 и приложение II към него са невалидни.

(вж. т. 94, 95, 98 и 99; точки 2 от диспозитива)

6. Когато императивни съображения, свързани с правната сигурност, обосновават това, съгласно член 264, втора алинея ДФЕС, приложим по аналогия и за преюдициално запитване за преценка на валидността на актове на Съюза на основание член 267 ДФЕС, Съдът разполага с право на преценка, за да посочи във всеки конкретен случай последиците от разглеждания акт, които трябва да се считат за окончателни.

Действието във времето на обявяването на невалидността на член 4 от Решение 2013/448 относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 към Директива 2003/87 и приложение II към него следва да се ограничи, за да позволи на Комисията да приеме необходимите мерки и приетите мерки да не могат да бъдат преразглеждани. Всъщност отмяната на единният коефициент за междусекторна корекция, определен в член 4 от Решение 2013/448 и приложение II към него, може да постави под въпрос всички предходни окончателни безплатни разпределения на квоти за емисии на парникови газове, които са направени в държавите членки въз основа на уредба, която се счита за валидна. Следователно обявяването на невалидността на посочените разпоредби създава опасност от тежки последиствия за голям брой добросъвестно установени правни отношения. Тези императивни съображения, свързани с правната сигурност, могат да обосновават ограничаване на действието

във времето на това обявяване. Освен това временната празнота в правото, която ще последва от обявяването на невалидността, може да постави в опасност прилагането на схемата за търговия с квоти, въведена с Директива 2003/87, и следователно постигането на нейните цели.

(вж. т. 103, 105, 106 и 111; т. 3 от диспозитива)

7. Вж. текста на решението

(вж. т. 107)

8. Когато Съдът използва възможността да ограничи действието в миналото на решението, с което обявява недействителността на акт на Съюза, той трябва да определи дали от това ограничаване на действието във времето, предоставено на неговото решение, може да бъде предвидено изключение в полза на страната в главното производство, която е подала пред националната юрисдикция жалба срещу националния акт за прилагане на акта на Съюза, или напротив, дали дори и по отношение на тази страна решението, с което се обявява за невалиден акт на Съюза, имащо действие само за в бъдеще, представлява адекватна мярка.

(вж. т. 108)